

شنبه 6 مهر 1398 - 28 محرم 1441 - سپتامبر 2019

صدور اولین قطعنامه شورای امنیت سازمان ملل در خصوص جنگ عراق با ایران (1359 ش)

صدور اولین قطعنامه شورای امنیت سازمان ملل در خصوص جنگ عراق با ایران (1359 ش)، در تاریخ سوم مهر 1359 ش، چهار روز پس از آغاز جنگ تحمیلی، دبیر کل سازمان ملل به شورای امنیت اطلاع داد که به رغم کوشش‌ها و عمل آمده برای توقف حملات، جنگ میان ایران و عراق در زمین، دریا و هوا ادامه یافته و خسارات جانی و مالی به بار می‌آورد. از این رو وی پیشنهاد کرد شورای امنیت، مسأله را با فوریت رسیدگی کند. سرانجام این جلسه در روزهای چهارم تا ششم مهرماه آن سال تشکیل شد و طرح صدور قطعنامه شورای امنیت در این زمینه به اتفاق آرا تصویب شد، تا این که قطعنامه 479 به عنوان اولین قطعنامه شورای امنیت درباره جنگ عراق با ایران صادر گردید. در این قطعنامه، ضمن اظهار نگرانی عمیق درباره وضعیت رو به گسترش جنگ میان دو طرف، از ایران و عراق خواسته شده بود که مناقشه خود را از راه‌های مسالمت‌آمیز و طبق اصول عدالت و حقوق بین‌الملل حل نمایند. در این میان، جمهوری اسلامی ایران در اظهار نظر راجع به این قطعنامه، با اعلام نقض مکرر عهدنامه 1975 الجزایر توسط عراق و قصد و نیت عراق به تشدید اقدامات خصمانه در مقابل خویشتنداری ایران، تصریح کرد که عراق با برپا کردن یک جنگ تجاوزکارانه در داخل سرزمین ایران و حمله به مراکز حساس کشور برای جمهوری اسلامی، راهی جز دفاع از خود برای حفظ حاکمیت جمهوری اسلامی باقی نگذاشته است. جمهوری اسلامی ایران همچنین اعلام کرد مادام که عراق، تمامیت ارضی و حاکمیت ما را زیر پا گذاشته و مأموران عراق در داخل مرزهای ما به اقدامات تجاوزکارانه و خرابکارانه مبادرت می‌ورزند، قطعنامه نمی‌تواند مورد قبول ایران واقع شود و هیچ فایده‌ای در مذاکره مستقیم یا غیر مستقیم در مورد منازعه بین دو کشور نمی‌بینیم. قطعنامه 479 به دلیل آن که هیچ اشاره‌ای به متجاوز و آغازگر جنگ نداشته و دو طرف را به یک اندازه مورد خطاب قرار داده، به عنوان ظالمانه‌ترین و غیرعادلانه‌ترین قطعنامه شورا در مورد جنگ عراق علیه ایران به شمار می‌رود.

سقوط سه‌سنگ در توسط دشمن، متجاوز، یعنی (1359 ش)، در زمان جنگ ارتش عراق ۳ بار برای تصرف سوسنگرد تلاش کرد که با مقاومت شدید مردم مواجه گردید ولی در حمله سوم شهر در محاصره ارتش عراق قرار گرفت. با حمله عراق در ۲۱ شهریور، عناصر تیپ ۳ زرهی لشکر ۹۲ اهواز، مستقر در پاسگاه صفریه و سوبله، نتوانستند حملات دشمن را دفع کنند و به ناچار به عقب رانده شدند. لشکر ۹ مکانیزه عراق کم کم به محور سوبله، تنگه چزابه و ارتفاعات الله اکبر می‌رسید. عراقی‌ها موفق شدند روی رودخانه کرخه و رمیم پل شناور نصب کنند. به این ترتیب بستان به طور کامل سقوط کرد و عراقی‌ها از شمال و غرب وارد شهر شدند. آن‌ها با پیشروی در محور بستان و سوسنگرد این شهر را از سمت غرب مورد تهدید قرار دادند. علاوه بر این عراقی‌ها در جنوب کرخه و از محوه نشوه، کوشک، طلائیه و جفیر وارد ایران شده و در این محور رو به شمال پیشروی کرده و به کرانه جنوبی کرخه کور رسیده بودند. آنها با عبور از کرخه کور، به قصد تصرف حمیدیه و سوسنگرد در دو ستون پیشروی کردند. به حاشیه جنوبی حمیدیه و سوسنگرد رسیدند. دشمن پس از شکستن مقاومت مدافعان اندک (پاسدار و ژاندارم) آن در ۶ مهر ماه سوسنگرد را اشغال کرد.

تولد حکیم نیک‌منیر "محمد طاهر تنکابنی" (1280 ق)، میرزا طاهر بن فرج الله تنکابنی در سال 1280 ق در کلاردشت به دنیا آمد. پس از تحصیل مقدمات به تهران رفت و فقه و اصول و حکمت را در نزد مدرس زنوزی، محمدرضا قمشه و ای و میرزا ابوالحسن جلوه شاگردی نمود. سپس به تدریس روی آورد و در مدرسه سپه سالار درس می‌گفت. بعدها وارد سیاست گردید و در دوره‌های اول و چهارم مجلس شورای ملی وارد مجلس شد. سرانجام میرزا طاهر تنکابنی در سال 1360 ق در 80 سالگی وفات یافت و در جوار استادش مرحوم جلوه در مزار شیخ صدوق (ره) مدفون گردید. درباره‌های علم و دانش و تبحر او در حکمت و فلسفه گفته‌اند که با مرگ او، حکمت و فلسفه و قدیم نیز در تهران، مُرد.

مدان ساخت، قیسمتی از بغداد توسط سپاه مغول به فرمان "هلاک خان" (656 ق)، پس از محاصره و بی‌امان‌نویسی سپاهیان مغول به فرماندهی هلاک‌خان، مغولان شکافی در دیوار بغداد ایجاد کردند و به شهر ریختند. لشکریان خلیفه و عباسی که فکر نمی‌کردند سپاه مغول تا این حد نیرومند باشد، از هم متلاشی گردید و افراد آن به سرداب‌های اطراف شهر پناه بردند. سپاه مغول بدون مقاومت لشکر خلیفه، بغداد را تصرف نمود و دست به کشتار مردم زد.

مرگ "امی باسته"، پزشک فانسوی و بنیان‌گذار میکروبیولوژی (1895م)

لویی پاستور، پزشک معروف فرانسوی در 27 دسامبر سال 1822م در خانواده‌ای تنگ‌دست در یکی از شهرهای فرانسه به دنیا آمد. در زندگی اولیه لویی، چیز غیرعادی که حاکی از نبوغ وی باشد مشاهده نشد و در شیمی نیز شاگرد متوسطی به شمار می‌رفت. پاستور در سال 1847م موفق به اخذ دکترای رشته علوم طبیعی گردید و سال بعد به عنوان استاد شیمی دانشگاه استراسبورگ برگزیده شد. وی در سال 1857م عهده‌دار ریاست

د گذشت "جمال عبدالناصر" سیاستمدار، بحیثیت رئیس‌جمهوری مصر (1970م) جمال عبدالناصر، سیاستمدار معروف و رئیس‌جمهور پیشین مصر، در 15 ژانویه 1918م در اسکندریه مصر به دنیا آمد. او در قاهره از آکادمی علوم نظامی فارغ التحصیل شد. وی از سال 1942م افسر ارتش مصر بود و قصد براندازی حکومت سلطنتی ملک فاروق را در سر می‌پروراند. هدف او از این تصمیم، اقدام برای اصلاحات اجتماعی بود. عبدالناصر پس از شکست اول اعراب در برابر اسرائیل، جنبش افسران آزاد را پی‌ریزی کرد و ژنرال محمد نجیب را به عنوان رهبر این جنبش برگزید. در سال 1952م جنبش افسران آزاد در یک کودتا به حکومت فاروق خاتمه داد و پس از برکناری ملک فاروق و پسرش، ژنرال نجیب به قدرت رسید. اما در سال 1954م ژنرال نجیب، اولین رئیس‌جمهور مصر، توسط عبدالناصر برکنار شد و مغز متفکر این کودتا یعنی جمال عبدالناصر قدرت را به دست گرفت. ناصر معتقد به اینترناسیونالیسم عربی و اتحاد میان کشورهای عربی بود و در این راه تلاش می‌کرد. وی سیاست جدایی از کشورهای غربی و نزدیکی به بلوک شرق خصوصاً شوروی سابق را در پیش گرفت و اقدام به خرید اسلحه از این کشور نمود. ناصر در سال 1956 کانال سوئز را ملی اعلام کرد اما با حمله مشترک نیروهای فرانسه، انگلیس و رژیم صهیونیستی مواجه شد تا این‌که این جنگ با تهدید نظامی شوروی و فشار افکار عمومی پایان پذیرفت. در سال 1958م سه کشور مصر، سوریه و یمن تحت عنوان جمهوری متحد عربی با یکدیگر متحد شدند و در یک همه‌پرسی، جمال عبدالناصر به ریاست جمهوری آن برگزیده شد. این اتحاد دیری نپایید و بر اثر بروز اختلافاتی بین اعضای آن، در سال 1961م از هم گسیخت و سه کشور از هم جدا شدند. ناصر در جنگ سوم اعراب و اسرائیل در سال 1967م نیز از این رژیم شکست خورد و قسمت‌های زیادی از سرزمین مصر توسط رژیم صهیونیستی اشغال گردید. این امر به حیثیت داخلی و بین‌المللی ناصر لطمه شدیدی وارد ساخت و تا پایان عمر خود، وجهه از دست رفته را بازیافت. جمال عبدالناصر یکی از پایه‌گذاران جنبش عدم تعهد بود و در بین رهبران جهان و به ویژه کشورهای عربی اعتباری بین‌المللی داشت. جمال عبدالناصر سرانجام در 28 سپتامبر 1970م پس از 16 سال حکومت در سن 52 سالگی بر اثر سکته قلبی درگذشت. بعضی از مفسران سیاسی، مرگ ناصر را ناشی از توطئه می‌دانند که قرار بود محمد انور سادات، معاون ناصر را که به لزوم دوستی با غرب و صهیونیست‌ها معتقد بود، به قدرت برساند. وی در عین پذیرش مسئولیت‌ها به مطالعات و تحقیقات خود ادامه می‌داد تا این‌که در 1873م عضو آکادمی پزشکی فرانسه شد. لویی پاستور پس از تحمل رنج هفده سال تحقیق و مطالعه در آزمایشگاه توانست موفقیت بزرگی در پیشرفت شیمی، پزشکی و صنعت که سود آن نصیب همه جامعه بشری گردید، به دست آورد. پاستور با کشف مهم خود، مبنی بر شناسایی باکتری‌های زیان‌آور به عنوان عامل بیماری‌ها، جان مردم بی‌شماری را از مرگ نجات داد. او ثابت کرد که عمل تخمیر و کپک زدن غذاها به دلیل فعل و انفعالات شیمیایی نیست بلکه بر اثر وجود موجودات زنده ذره بینی می‌باشد. این کشفیات او دانش مدرن میکروب‌شناسی را پایه ریزی کرد و در عین حال، پاستور را به این نتیجه رساند که می‌توان میکروب‌ها را با حرارت معتدل نابود کرد. وی این شیوه را برای جلوگیری از فساد شیر و برخی مایعات به کار برد. پاستور هم‌چنین داروی ضد بیماری سیاه زخم در حیوانات را کشف کرد و پس از آن سِرُم ضد هاری را به دست آورد. او درباره مایه‌کوبی گوسفند و گاو در برابر بیماری گشنده سیاه‌زخم دریافته بود که اگر حیوان را با نوع ضعیف شده کشت آن بیماری مایه‌کوبی کنیم در برابر بیماری اصلی مصونیت پیدا خواهد کرد. این پزشک شهیر در سال 1888م انیستیتو پاستور را به منظور تولید سرم مزبور تأسیس کرد که در حال حاضر این مؤسسه با صدها شعبه در جهان، برخی امور مربوط به بهداشت مواد غذایی و ساخت واکسن‌ها و سرم‌ها را برعهده دارد. لویی پاستور سرانجام در 28 سپتامبر سال 1895م در 73 سالگی درگذشت و با احترام فراوان در انیستیتوی پاریس به خاک سپرده شد.